

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendő az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Égész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadhatnak:
Budapesten: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bácsban,
Schalek H., Dukas M., Oppelik A.
«Általános Tudósító» hirdetési osztálya Budapest.

Nyilvántartás 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye.

Magyar Védő Egyesület.

A magyar Védő Egyesület folyó hó 14-én tartotta alakuló közgyűlését Budapesten az új városháza dísztermében.

Mintegy negyedszázán jelentek meg a magyar társadalom minden rétegéből, köztük közéletünk számos kitűnősége, míg mások, kik a nyári szezon miatt már elutaztak a fővárosból, levélben és táviratokban csatlakoztak a mozgalomhoz. Jelen voltak: gróf Somssich Tihamer, Bartos Tivadar táblalabíró, Hlatky István esztergályos mester, Halász Ferencz min. o. tanácsos, Gyómrői Manó udv. kárpitos, Haasz Alfréd gyáros, Herman Ödön udv. szállító, dr. Loosy gépgyárigazgató, Láng Lajos gyárigazgató, tornyai Schossberger Rezső, Szerencs János főrendiházi titkár, Ilk Mihály nemzeti kaszinói titkár, Rózsa Károly, Zseni József, Löherer Andor, Zórád István a. O. M. G. E. titkára, a fővárosi ipartestületek elnökei és több fővárosi testület elnöke stb. A karzatot szép hölgykoszoru töltötte meg.

Az elnöki széklet Somssich Tihamér gróf, Hlatky István és Barthos Tivadar foglalták el. Somssich gróf lelkes szavakkal magyarázta a múlt század negyvenes éveinek mozgalmát és köztetszés közölt feltette ki, hogy az alakuló egyesület becsületes homlokára csak ez van írva: Szeretem hazámat jobban mint a külföldet, a nélkül, hogy a külföldet gyűlölném. A hazai ipar és mezőgazdaság gyöngé növényét akarom

látni míg megerősödik annyira, hogy maga is megküzdhet erősebb versenytársával. Felhívta a társadalom minden rétegét a mozgalomhoz való csatlakozásra. Üdvözölte az iparosokat, a kereskedőket és gazdákat, kik együtt megjelenven fényes tanúságot tettek a mellett, hogy nem ők elleneséi egymásnak, hanem a külföld valamennyinek. Megnyitja a közgyűlést, hosszas szünet nem akaró taps és ezután lélekemelő jelenet következett: A polgári dalkör rázendített a Szózatra, melyet lent és a karzaton állva enekelt vele negy száz torok, miközben számosoknak könyek gördültek végig arczán.

Bartos Tivadar táblalabíró meghatott szavakkal adta azután elő a szervezkedés történetét. Rámutatott arra, hogy fejletlen iparunk folytán Ausztria és a többi külföld iparának valóságos gyarmata az ország, minek folytán száz meg száz millió vándorol ki az országból és a nemzet folyton szegényedik. Ezután ifjui tülzel lelkes szózatot intéz a közönséghez, hogy pártolják, védjék a hazai ipart és mezőgazdasági termelést, a magyar munka gyümölcsét és a magyar munkást.

Szavait, melyet viharos letszés nyilvánítások amugy is sűrűn szakítottak felbe, percekig tartó lelkes tündetés és taps követte.

Jeremiás Arnold előadó, felolvasta ez után az ország minden részéből érkezett sürgönyöket, többek között Vig Albert iparoktatási kir. főigazgató. nagysombori Som-

bory Lajos főrendiházi tag, Kohl Medard püspök, Zilahy Simon, Budai Barna, Zilahy Dezső és mintegy negyven sürgönyt és több levelet.

Főolvasza az E. M. K. E. átirátát, melyben az egyesület mozgalomhoz testvéri csatlakozásukat jelentették be, főolvasza Rákosi Jenő levelét, melyek nagy lelkesedést keltek ép úgy, mint a temesvári keresk. és iparkamara üdvözölő sürgönye, melyben a kamara az egyesület támogatását igéri.

Tóth Károly az iparosok nevében tartott ezután szép talpraesett beszédet, Erdős Lajos ref. lelkész pedig magasról szép beszédével valóságos elragadta a hallgatókat.

Rákóczy Károly szép beszédében jelentette be, a fővárosi házlelügyelők egyesülete tizezer tagjának testületileg való belépését. Springer József a fővárosi kisvendéglősök és kormcsárosok ipartestületének tagjai nevében bejelent, hogy ezennel mindnyájan belépnek az egyesületbe. Sedianszky János bejelent, hogy a szücsök stb ipartestülete szintén testületileg belép az egyesületbe.

Jeremiás előadó jelenti ezután, hogy az egyesületnek eddig közvetlenül belépett tagja van 600. — Testületileg beléptek:

A nagykörsi, zombori, kolozsvári, újpesti, eperjesi, simontornyai, szegedi, erzsébetkosuthfalvai ipartestületek, kilencz fővárosi ipartestület, az I-ső III. ker. polgári kör. stb. Belépett az országos központi hitelszövetkezet ipari oszt. főnöke, az O. M. G. E. igazgatója és titkárai. A magyar gyáriparo-

T Á R C Z A.

Ket felvonás egyben.

Csengetnek »Othello« IV. felvonásához. A kisvárosi közönség, a mint a színházat övező park holdfényes ösvényein sétált, a csengő éles szavára abbahagyja nevetgélő, évődő társalkodását. Komoly arcot vág és gyors léptekkel tart a csarnok felé. Az eszmecsere ismét az előadásra fordul.

— Igazi művész ez a csornai, kár volna, ha egyetlen szavát is elmulasztanók — szól egy fiatal legényke, amint diák barátjával diadalmasan kiküzdí magának a tolongásban az elsőseget.

— Talán Csornainé kezd a jelenetet — felel a másik s arczán ott ragyog az ideális diákszerelm boldogsága; a mi nem gátolja a prózai könyök-munkában.

— Édes Dezdémónám — suttozja menaszszonyának a csinos bajszu, de himnlöhelyes Cserfalvi, — a te Othellód sohse tudna ilyen furios lenni.

— Igazán mondom esém, — recsegett egy parlagi öreg ur, — nem bántam meg, hogy elhóztál. Ilyen nagyszerűen még Budapesten se játszanak.

Fűh! — és a kalapját levéve, megtörli a homlokán dagadó ereit. Látszik, hogy tűzbe hozta a megkapó játék.

— Te, — szólal meg egy szelíd, méla csengésű hang. — én szinte félek ma ettől a Csornaitól. Bár csak ne az első sorban ülnék! a hátam előre borsódnék. Ne is maradjunk majd az utolsó felvonásra.

— Hallja Sándor, — kaczerkodik egy gömbölyű menyecske, — maga ugyan elmehelet a hidegvérrel. Maga meg csak nem is félt az embert. Jó lesz, ha tanul Othellótól, azaz hogy Csornaitól!

— Csakhogy Nagysád büszkébb, hogysem féltenem kellene — bökölt a férfi. — És erre én vagyok büszke. Szegény Csornai meg alighanem későn kelt fel hozzá, ott már elhagodulte a féltlen valót szent Dá —

— Szt. psz! — sziszegett a nézőtér átszellemültebb része: nyilván szentségtörés számba vette, hogy a fűgöny felszállta előtt nem halott csendben lesték a legnagyobb költő szavait. Joggal; mert nemcsak hogy a középiskolai tanártól hallották, hanem Vizsai szingazgató jeles társulatától látták is, mennyi költészet, mennyi életigazság, az emberi léleknek milyen bannulatos ismerése van letéve egy-egy hírneves szimfóniában. A ma játszott »Othello« meg éppen nagy szenzáció volt: a

hősszerelmesnek, a szép tehetségű, deli és galléros Csornainak híres szerepe, a melyet még itt nem is játszott. Pikáns körülmény, hogy a színpadi hős és hősnő az életben is férj és feleség voltak: néhány hét óta Csornainé olyan igazi velencei szépség, királyi termettel, büszke és mégis szelíd arczallal, az ember szinte félve gondol arra, hogy a megközelíthetetlennek látszó nőnek az alakoskodás a kenyerere . . . A férfivilág éppen úgy rajongott érte, mint a nők Csornaiért.

— Ezek megtalálták egymást, mondta mindenki, ha az általános szeretet szép pár karanfoga, dőlözegen végigsétált a csinos fűtczán. Csornai hevesvéré és nem csupán színművelő égő természet volt; szenvedélyessége rávallott a színészi hivatatra! Othello temperamentum, a féltés némi hajlamával — de nem vehette ezt komolyan, mikor a főnséges szépségű asszonyról semmi rosszat sem lehetett hallani, s a négyhetes házassálet boldogságán sem volt mit kételkedni.

Persze, az aknamunkát nem a világ elé szánják. Aki ebben érti dolgát: akár soha nem is tudja meg más emberfia, hogy rombolásával milyen külön és új világot alkotott a föld sötét méhében. Azt a közmondást meg Csornai is ismerte, hogy a házi tolvaj ellen nem lehet védekezni, színészlétére kialakult önálló jellem volt,

Ferencz József keserűvíz az egyedüli elismert kellemes ízű természetes hashajtószert. 850 14-27

Alkalmi vétel!

Kessel áruházában

Fő-utca Hirschmann-féle ház, (a postahivatallal szemben,)

f. hó 7. vasárnap kezdődött
ruhaszövetek, cretonok és battisztek elárusi-
tása mélyen leszállított árak mellett.

Folyó év szeptember 1-től üzletemet a zárda-épület Neumann Albert-
féle helyiségbe helyezem át.

955 6—

Hatóságilag engedélyezett végeladás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy üzletem

teljes felosztása

miatt az összes raktáron levő áruimat, u. m. női ruhakelmék, rövidárúk, vász-
nak, kendők, nap- és esőernyők stb. stb. különféle divatcikket **mélyen**
a bevásárlási áron alól minden elfogadható összegért eladom.

Magamat a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlva maradok

Csáktornya, 1903. május 10.

kiváló tisztelettel

Neumann Albert.

951 7—

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény

Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendő az előfizetési díjak
nyitlerték és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtnak:

Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben,
Schalek H., Dukas M., Oppelik A.
«Általános Tudóstító» kiadói osz-
tálya Budapest.

Nyitlerté petitsora 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye.

Magyar Védő Egyesület.

A magyar Védő Egyesület folyó hó 14-én tartotta alakuló közgyűlést Budapesten az új városháza dísztermében.

Mintegy negyedfélszázan jelenek meg a magyar társadalom minden rétegéből, köztüük közelítünk számos kitünősége, míg mások, kik a nyári szezon miatt már elutaztak a fővárosból, levelben és táviratokban csatlakoztak a mozgalomhoz. Jelen voltak: gróf Somssich Tihamer, Bartos Tivadar táblalbíró, Hlatky István esztergályos mester, Halász Ferenc min. o. tanácsos, Gyömrői Manó udv. kártyos, Haasz Alfréd gyáros, Herman Ödön udv. szállító, dr. Loosy gépgyárigazgató, Láng Lajos gyárigazgató, Tornyai Schossberger Rezső, Szerencs János főrendiházi titkár, Ilk Mihály nemzeti kaszinó titkár, Rózsa Károly, Zsem József, Löherer Andor, Zorád István, a O. M. G. E. titkára, a fővárosi ipartestületek elnökei és több fővárosi testület elnöke stb. A karzatot szép hölgykoszoru töltötte meg.

Az elnöki széklet Somssich Tihamer gróf, Hlatky István és Bartos Tivadar foglalták el. Somssich gróf lelkes szavakkal magyarázta a múlt század negyvenes éveinek mozgalmát és köztetszés között fejeltte ki, hogy az alakuló egyesület becsületes homlokára csak ez van írva: »Szeretlem hazámat jobban mint a külföldet, a nélkül, hogy a külföldet gyűlölném. A hazai ipar és mezőgazdaság gyöngye növényét akarom

láplálni míg megerősödik annyira, hogy maga is megküzdhet erősebb versenytársával.« Felhívta a társadalom minden rétegét a mozgalomhoz való csatlakozásra. Üdvözölte az iparosokat, a kereskedőket és gazdákat, kik együtt megjelenévényes tanúságot tettek a mellett, hogy nem ők elleneségei egymásnak, hanem a külföld valamennyinek Megnyitja a közgyűlést, hosszas színi nem akaró laps és ezután lélekemelő jelenet következett: A polgári dalkör rázendített a Szózatra, melyet lent és a karzaton állva énekeltek vele négyszáz torok, miközben számosoknak könyek gördültek végig arczán.

Bartos Tivadar táblalbíró meghatolt szavakkal adta ezután elő a szervezkedés történetét. Rámutatott arra, hogy fejletlen iparunk folytán Ausztria és a többi külföld iparának valóságos gyarmata az ország, minek folytán száz meg száz millió vándorol ki az országból és a nemzet lyolyon szegényedik. Ezután ifni tüzelt lelkes szózatot intéz a közönséghez, hogy pártolják, védjék a hazai ipar- és mezőgazdasági termelést, a magyar munka gyümölcsét és a magyar munkást.

Szavait, melyet viharos tetszés nyilvánítások amugy is sűrűn szakítottak felbe, perczekig tartó lelkes tüntetés és taps követte.

Jeremiás Arnold előadó, felolvasta ez után az ország minden részéből érkezett sürgönyöket, többek között Vig Albert iparoktatási kir. főigazgató, nagyszombori Som-

bory Lajos főrendiházi tag, Kohl Medard püspök, Zilahy Simon, Budai Barna, Zilahy Dezso és mintegy negyven sürgönyt és több levelet.

Főolvasza az E. M. K. E. átirátát, melyben az egyesület mozgalomhoz testvéri csatlakozásukat jelentették be, főolvasza Rákosi Jenő levelét, melyek nagy lelkesedést keltek ép úgy, mint a temesvári keresk. és iparkamara üdvözölő sürgönye, melyben a kamara az egyesület támogatását igéri.

Tóth Károly az iparosok nevében tartott ezután szép talpraesett beszédet, Erdős Lajos ref. lelkész pedig magasröptű szép beszéddel valósággal elragadta a hallgatókat.

Rákóczy Károly szép beszédben jelentette be, a fővárosi házfelügyelők egyesülete tizezer tagjának testületileg való belépését Springer József a fővárosi kisvendéglősök és korcsmárosok ipartestületének tagjai nevében bejelenti, hogy ezennel miandányan belépnek az egyesületbe. Sedianszky János bejelenti, hogy a szücsök stb ipartestülete szintén testületileg belép az egyesületbe.

Jeremiás előadó jelenti ezután, hogy az egyesületnek eddig közvetlenül belépett tagja van 600. — Testületileg beléptek:

A nagykörsői, zombori, kolozsvári, újpesti, eperjesi, simontornyai, szegedi, erszébekosuthfalvai ipartestületek, kilencz fővárosi ipartestület, az I-ső III. ker. polgári kör, stb. Belépett az országos központi hitelszövetkezet ipari oszt. főnöke, az O. M. G. E. igazgatója és titkárai. A magyar gyáriparo-

TÁRCZA.

Két felvonás egyben.

Csengetnek »Othello« IV. felvonásához. A kisvárosi közönség, a mint a színházat övező park holdfényes ösvényein sétált, a csengő éles szavára abbahagyja nevetgélő, évdő társalkodását. Komoly arcot vág és gyors léptekkel tart a csarnok felé. Az eszmezem ismét az előadásra fordul.

— Igazi művész és a csornai, kár volna, ha egyetlen szavát is elmulasztanók — szól egy fiatal legényke, amint diák barátjával diadalmasan kiközi magának a tolongásban az elsőseget. — Talán Csornainé kezd a jelenetet — felel a másik s arczán ott ragyog az ideális dakszerellem boldogsága; a mi nem gátolja a prózai könyök-munkában.

— Édes Dezdémónám — suttogja menyasszonyának a csinos bajuszu, de hímflóhelyes Cserfalvi, — a te Othellód sohse tudna ilyen furios lenni.

— Igazán mondom esém, — recsegett egy parlagi öreg ur, — nem bántam meg, hogy elhoztál. Ilyen nagyszerűen még Budapesten se játszanak.

Füh! — és a kalapját levéve, megtöri a homlokán dagadó ereit. Látszik, hogy tűzbe hozta a megkapó játék.

— Te, — szólal meg egy szelid, méla csengésű hang, — én szinte félek ma ettől a Csornaitól. Bár csak ne az első sorban ülünk! a hátam előre borsózik. Ne is maradjunk majd az utolsó felvonásra.

— Hallja Sándor, — kaczerkodik egy gömbölyű menyecske, — maga ugyan elmeheit a hidegvérvel. Maga még csak nem is félt az embert. Jó lesz, ha tanul Othellótól, azaz hogy Csornaitól!

— Csakhogy Nagysád büszkébb, hogysen félteneim kellene — bökölt a férfi. — És erre én vagyok büszke, Szegény Csornai meg alighanem későn kelt fel hozzá, ott már ethegedülte a félteni valót szent Dá —

— Szt, pszz! — sziszegett a nézőtér átszellemültebb része: nyilván szentszegtörés számba vette, hogy a függöny felszállta előtt nem halotti csendben lesték a legnagyobb költő szavait Joggal; mert nemcsak hogy a középiskolai tanároktól hallották, hanem Vizsai színgazgató jeles társulatától látták is, mennyi költészet, mennyi életigazság, az emberi léleknek milyen bámulatos ismerése van letéve egy-egy hírneves színiüben. A ma játszott »Othello« meg éppen nagy szenzáció volt: a

hősszerelmesnek, a szép tehetségű, deli és gavalléros Csornainak híres szerepe, a melyet még itt nem is játszott. Pikáns körülmény, hogy a színpadi hős és hősnő az életben is férj és feleség voltak: néhány hét óta Csornainé olyan igazi velencei szépség, királyini temperamentummal, és mégis szelid arccsal, az ember szinte félve gondol arra, hogy a megközelíthetetlennek látszó nőnek az alakoskodás a kenyere . . . A férfitilág éppen úgy rajongott érte, mint a nők Csornairt.

— Ezek megtalálták egymást, mondta mindenki, ha az általánosan szeretett szép párranfogyva, dőlcegen végigsétált a csinos fúterzán. Csornai hevesvért és nem csupán szalmalággal égő természet volt; szenvedélyessége rávallott a színészi hivatalra! othello temperamentum, a féltési némi hajlamával — de nem vehette ezt komolyan, mikor a főnépség szépségű asszonyról semmi rosszat sem lehetett hallani, s a néghetes házaseslet boldogságán sem volt mit kételkedni.

Persze, az aknamunkát nem a világ elé szánják. Aki ebben érti dolgát: akár soha nem is tudja meg más emberfia, hogy rombolásával milyen külön és új világot alkotott a föld sötét méhében. Azt a közmondást meg Csornai is ismerte, hogy a házi tolvaj ellen nem lehet védekezni, színészlétére kialakult önálló jellem volt,

Ferencz József keserűvíz az egyedüli elismert kellemes ízű természetes hashajtószer. 850 14-27

ostroma vagy kilaragva. A küldeményben van ágyu, 96 ágyugolyóval, nehány török handszár és rablánc. Egy forgható üveg álvány fogja bemutatni a magyar történet összes kimagasló alakjainak eredeti kéziratait. Zrinyi Miklós a költő, Cserey Mihály, Verbőczy István, Oláh Miklós primás kéziratain kívül teljes sorozat van a habsburg-házi uralkodóktól, erdélyi fejedelmektől és kiváló hadvezérektől. Lesz még a Darnay teremben több selyemre festett halottas czimer és nehány himzés. Templomi kelyhek és egyéb felszerelések kivül, gazdag gyűjtemény és pénzgyűjtemény, mely a XVI., XVII. és XVIII. század elsőjéig forgalomban volt aranyak és tallérok sorozatát mutatja be. A kiállítás szeptember 20-ig tart s így a nyári hónapokban a sümegi muzeum nagy számu vidéki látogatóit nem gyönyörköltethetik a Rákócziak korát felölő emlékekben.

Szünidei tanítói továbbképző tanfolyam. A csáktornyai állami tanítóképzőintézetben a vall. és közokt. miniszterium által rendezett tanítói továbbképző tanfolyam július hó 6-án kezdődik s három hétig tart. E tanfolyamra a magas miniszterium most leérkezett rendeletével 50 tanuló vett fel az ország különböző részéből, köztöltik 30-át államköltségen, 20-át saját költségükön. Az államköltségesek a tanítóképző internátusában kapnak teljes ellátást. A tanfolyamon a csáktornyai tanítóképző tanárai fognak előadni. Még pedig: Margitai József igazgató a social pedagógiából, a beszéd- és értelmgyakorlatok tanításáról a gyermek olvasmányokról, az ifjúsági irodalomról, az ifjúsági könyvtarokról, az ifjúsági egyesületekről és népkönyvtarokról 14 óran. Zrinyi Károly a gyermek ápolásról és gyermek gondozásról s a földrajz köréből 20 óran. Tömör Boldizsár a gyermek pszichológiáról, a magyar irodalomtörténet és a hazai történet köréből 20 óran. Barna Balázs a közigazgatási tárgyakból 18 óran. A gyakorlati iskolai teendőket Liegard Mihály pápai áll. tanítóképzési gyakorló iskolai tanító látja el. Ezenkívül az ország magyar alkohol ellenes egyesület két előadást tart.

Kinevezések. Az igazságügyminiszter Jakobovics Ignác igazolványos altisztet a perlaki kir. járásbírószághoz irnokká nevezte ki. — A cs. és kir. déli vasutak igazgatósága Murkovies József csáktornyai állomáskezelő gyakornokot állomás kezelővé nevezte ki.

Meghívó. A nagyméltóságú földmívelésügyi miniszter ur ő excellentiája az országos meteorológiai és földmágnességi intézet jelentésére hivatkozva, egy rendkívül fontos rendeletet adott ki, a viharágyuzásra vonatkozólag azzal az utasítással, hogy annak tartalmát az érdekeltekkel közöljem — s a rendelet értelmében eljárjak. Miatan a jeg elleni védekezésnek itt a határ-zelen, különösen Felsőmuraközben és a vele tekintethen szoros összefüggésben levő alsólendvai hegylánczra neve nagy fontosságot tulajdonítok: 1. A viharágyuzásra neve ezen kibocsájtott rendelet — és a meteorológiai intézet szakvéleményének megbeszélését; 2) a viharágyuzás eddig tapasztalt eredményéről szóló vélemény nyilvánításunkat, — és különösen 3) a további teendőkre vonatkozó határozatainkat egy értekezlet határozatába öhajtom összefoglalni, — miért is tisztelettel kérem az ügy iránt érdeklődő nagyérdemű gazdaközösséget, hogy folyó hó, azaz Junius 29-én délután 3 órakor Stradón tartandó viharágyu-értekezleten minél nagyobb számban megjelenjen sziveskedjék. Csáktornya, 1903. június hó 23-án Ulácsny Károly magy. kir. szől. bor. ker. felügyelő.

Előléptetés. A cs. és kir. déli vasutak igazgatósága Gerslauer Albert főellenőrt, csáktornyai vasuti állomás főnököt a III. fizetési csoport 2-ik osztályából az I. osztályba, — Kazik Károly csáktornyai rak-

tárnoki pénztárost pedig ellenőrré léptette elő.

Beiratás. A zalaegerszegi állami felső kereskedelmi iskolánál az 1903/4. évi előzetes beírás június 30. és július 1., 2. napjain történik. Levéleg is jelentkezhetni az iskolai bizonyítványoknak és 10 korona felvételi díjnak a beküldése mellett. Az előzetes beiratás ajánlatos az első osztályba belépni kívánó növendékeknek, mert a f. iskolai év elején is több tanulót kellett elutasítani, amennyiben egy osztályba 45 növendéknél több fel nem vehető. Zalaegerszeg, 1903. június 25. Udvardy Ignác, igazgató.

Tűz. Perlakon június 21-én délután fél 4 órakor Loncsercs Mihály gazda istállójába villám ütött be, amely a szomszéd Kutnyek Ferencz pajtáját is elhamvasztotta, daczára, hogy égés alatt szakadó zápor eső esett. Ennek köszönhető azonban, hogy a tűz tovább nem terjedt.

A ledöntött határjelző. A múlt vasárnap Polstrauban az ultra-szlovének gyűlést tartottak. Ebből az alkalomból valami gaz fickó Polstrau mellett a magyar baha határát jelölő s a magyar czimerrel ellátott oszlopot kidöntötte.

Gondatlan szülők. Itt van a nyári munkaidő s a munkásnép apraja-nagyja ki csak megfoghatja a munka végét, dolgozik. A lakásban alig marad valaki, s a kis gyermekeket rendszeren felügyelet nélkül hagyják el a szülők, a mi bizony igen sokszor vezetes szerencsétlenségnek válik a kultúrassávk. Zserolin István györgyhégyi lakos is mezei munkán volt e hó 19-én s csak a felesége maradt otthon ebédet főzni. Az asszony amig az ebédet főzte, magára hagyta 4 éves Antal nevű gyermekét az udvaron. A gyermek játszadozás közben az udvaron erre-arra botorkált s e közben belesett a bekerített tókába, a honnan nem bírta kimászni s mire a gyermek után mentek s megtalálták, már bele is fulladt a vízbe. A gondatlan szülőket fejelentették a kir. ügyészségnek.

Öngyilkosság. Helmeter Klára ez idő szerint csáktornyai lakos f. hó 19-én délután 1/4 2 órakor a város ligetben öngyilkossági szándékból mellbe lötte magát. A golyó a jobb oldalon furódott a testbe s a baloldalon jött ki. Ugy látszik azonban nemesebb részeket nem sértett meg a golyó, mert az öngyilkos jelölt azóta folytonosan javul a csáktornyai ideglenes kórházban. Az öngyilkosság elkövetésének okául minden felvilágosítást megtagadott. Egyébként a leány Alsó-Ausztriában született s jobb családból való.

A gazda közönség figyelmébe. A magy. kir. államvasutak zalaegerszegi osztálymérnöksége, tekintettel a közeli aratásra, figyelmezteti azon földbirtokosokat, kiknek földjei a vasúthoz közel esnek, miszerint a learatolt mezei terményeiket a pályától legalább is 95 meter távolságban helyezték el, abban az esetben pedig, ha a földterület meg nem felelő nagysága következtében ennek elegend tenni nem tudnak, egy a termékeket lehetőleg minél előbb szállítsák el a tüztávlati határból. Együttal az osztálymérnökség felhívja az érdekelte földbirtokosok figyelmét arra is, hogy a birtokosok saját érdeküknek lesznek elegend, ha a pályához legközelebb fekvő mezei terményeik előtt egy pár sávot felszántanak, miáltal a beállható tűznek továbbterjedése meggátolatik. — **A kutyák kóborlásának megrend-**

szabályozása. A csáktornyai járás főszolgabírája a következő rendeletet bocsájtotta ki: »Minthogy a csáktornyai járásban a folyó évben már eddig 6 ízben a vesztesség megállapított s jelenleg is 4 vesztelt kóbor eb áll kutatás alatt, közegészségi és állategészségi szempontokból az 1888. VII. t. cz. 68. §-a alapján ideiglenesen elrendelem, hogy Csáktornya nagyközönségben az ebek nyilvános helyekre csakis harapás ellen biztosított szájkosárral vagy porázon bocsájtathatók. Eme rendelet július 1-én lép hatályba s a kihágást elkövetők a hivatkozott törvény 153. §-a alapján 200 koronáig terjedhető pénzbírsággal fognak büntetettetni. Főszolgabíró.

Tűz. Folyó hó 18-án délelőtt fél 11 órakor Szeleneczen Neumann Antal ottani korcsmáros udvarán az istálló tetőzete ki-gyuladt s úgy az istálló, mint a közelében levő lakóház, kamra, pajta és sertésöl lé-egtek. Az épületekkel együtt butorok, takarmány, szalma, gabona, gazdasági eszközök s a sertésöllel 2 élő sertés lett a lángok martaléka. Az épületekben okozott kár mintegy 1300 korona, melyből csak 900 korona érték volt biztosítva; a butorok s egyéb elégett holmik értéke pedig 600 koronányi s ebből semmi sincs ledevez biztosítás által. A tűz keletkezésének oka ismeretlen, de valószínűleg gyújtogatás idézte elő.

Kirándulás a Tátrába. A Tátravidék természeti csodáit sokáig fedte el az ismeretlenség homálya. Turistaforgalma csak az utóbbi évtizedekben indult biztató szaporodásnak, a melylyel párhuzamosan fejlődött a modern kényelem és fenyőzés követelményei szerint a fürdőhelyeknek és az egyes szállóknak építkezése és berendezése. A Táttra a turista világságos eldoradója. Amit a természet bőkezűsége adhat festői képekben és vadregényes tájakban, az mind felalálható itt. Bábajos szépségű völgyek, romantikus vármokkal koszoruzott meredek sziklacsucok, pisztrángokkal bővelkedő zúsfényű patakok, zuhogó vízések, hóval borított komor hegyormok, kaledonszkopszerű képekben kergetik egymást. Márföldekre terjedő fenyőerdők balzsamos illata telíti meg a levegőt. Csodálatos barlangok, magas hegyek öleiben nyugvó feneketlen mélységű tengerszemek, ismeretlen látványossággal szolgálnak annak is, a ki már az egész világot beharagolta. És mindez a gyönyörűség könnyen érhető el és az európai ember kényelemszeretetének teljes mértékével olcsón élvezhető. Fő-és vicinális vasutovonala, fogaskerekű, társaskocsi-járatok, automobilok ágazzák be a mesés szépségű országérszt. Fürdő-és üdülőhelyei teljes ke-nyelemmel várják a turistát. Az államasutak központi menetgyiradja 1903. jun. 27-től kezdve minden szombaton kirándulást indít Budapestről a Tátrába, a melyre az érdekelte vasutak részéről harmincz személy részvétele esetre rendkívül kedvezményes menettíri jegyeket eszközölt ki. A menettíri jegy ára: ellátás nélkül: Bpest—Galántha—Zsolna—Rutka—Csorba—Pop-rád-Felka—Kassa—Budapest, a gyorsvonat I. osztályban 45 kor., II. osztályban 30 korona.

Felölés szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

Sve pošiljke se tičuđ zadržaja novinara, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jozeфа** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

knjižara Fjischel Filipova, kam se predplate i obznane pošljaju.

na horvatekom i magjarskom jeziku izlazeći družtveni, znastveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Tri kratke i poučne.

I. Uviek zvršen.

Bilo je to kratko vrijeme pred dogotavljenjem katedralnog turna u Köln-u, kad se je nekoliko gospode popelo na krov rečene katedralke, za da si dielo i gibanje delavcev tamo gore malo i bližega pogledaju. Kada su gore stali i sve iz bliza pregledavali, išel je pogled mnogih na okolicu, koju je iz te visine bilo moći do 30 kilometrov na okolo pregledati. Samo jednoga izmed njih daleka okolica nije baš nikaj zanimala, on je više one rezbarije i malarije na turnu samom pregledaval, one raznovrstne iz pleha formirane kitice i arabeske iz gipsa i ostale nakite, koje od zdola na taj neizmerno visoki turen niti nije moguće videti, pak je kritizirajući prama svojim pajdašom rekel: »Ja to izbilja nevidjam, zakaj se ovde u toj visini svaki cvietek, svaki listić i svaki najmanji kolobarčić tolikom točnošću i solidnošću izradjiva, akoprem od zdola toga ničesa nije videti. Dole na portalih i u samoj cirkvi, tamo je dobro, da se sve točno napravi, jer onde su ove sve cirade i nakiti dole bizu čovječanskog oka, koje svaki vidi, ah ovde gore, — tu je baš pofrata vremena, dok meštri tako točno te pojedine stvari izvadjaju, koje i onak nitko nevidi. Ja mislim da se tu nebi trebalo svakom žilicom na pojedinom listiću se muditi i svakim pojedinim cvieticom i kolobarčecom vrijeme trošiti, to sve bi se u toj visini jednostavnije dalo učiniti

pak bi se i novci i vrijeme prišparalo!»

Ostala gospoda su se na ovo argumentiranje posmiehivala pak su kritizatoru mozbit u sebi i pravo dali, ali jedan stari klesar siedih vlasih i dobroćudnog lica i pogleda očuh, veli mu prijazno ali ozbiljno: »Bez zamere dragi gospone, ali ovo kaj ste malo prije rekli mi nikaj neče u glavu. Jer ako i ljudi taj nakit nevide, ali ga Bog vidi. Pak ako i oni, koji to od spoda nemogu videti, do toga anda nebi nikaj držali i po tom bi naš uloženi trud i marljivost bila badava, ali mi smo baš za taj trud plaćeni, pak bi onda to bila odurna prevara, dati se najmre platiti za ono, kaj se nezvrši!»

I stim se stari klesar (kőfaragó) nakloni i otide po skelah dalje na svoj pose, a gospoda se više nisu posmiehivala niti dielo kritizirala.

Je, tak je! Kaj nas je briga, jeli tko naše dielo čieni i hvati, jeli je tko vidi i jeli tko našu marljivost vidi, to nam mora biti sve jedno, kad mi našu dužnost činimo i naše dielo podpuno vršimo, jer ako nas i nitko negleda, mi zato ipak moramo podpuni biti, jer jedan ipak vidi, a to je Bog, koj onda suami ima i veselje te k našoj marljivosti još i svoj blagoslov podieli i onda nemože faleti. —

Danešuje žene.

Većina današnjih ženah, ako nisu baš iz ladanja, imadu cudnovato odhranjenje! Ja nisam neprijatelj napredka, ali moram

tvrditi, da tam pri zelenom stolu, gde se sve kuje, sede većina ljudi, koji neznaju kak se žive. Škole su tak uređene, da one dievojke, koje iste pohadjaju, sve znadu samo ono ne, kaj bi morale znati. Jer danas dobi žena u svojoj školi jedino volju k pjesničtvu, k astronomiji i t. d. — kranje stumfah ili kuhanje, to neka obavljaju one, koje nisu imale prilike dievojačke škole pohadjati. Kad onda koj činovnik lakvu jednu izskolanu, vzeme za ženu tada se čudi, da nemre svojom plaćom izhadjati. — Naravski! Kad mu se žena sa svim, kaj na nju nespada, bavi, a on mora deset filterah platiti krojaču, koj mu gumb na kaput prišje i opet drugomu krojaču 20 fillira, jer mu se je rukav malo na laktu razporil, a žena mu je negde, Bog zna gde u nekakovoj siednici.

Evo primera jedne takove moderne žene:

»Anda draga moja Lucija« — pita muž takovu današnju ženu — »kaj si ti sve danas delala?»

Žena, snimajuć skrljaka s glave, odgovori: »Ah, danas sam priekomierno posla imala: u devet sati pred poldan imahmo predavanje pri gospodji Klsurki. To ti je bilo zanimivo! Gospodja Klarka je čitala vrhu arhitekture glavnoga varoša (ako ga ima) u planetu Marsu. Meni je bilo žal, da tebe nije tam pri nas bilo. Za tim je professor Potur predaval vrhu života insektah u centralnoj Afriki. Ah to je bilo zanimivo!»

— »To ti vierujem!» — v padne muž.

Z A B A V A .

Abbé

Geurange abbe jeden jak, okolo petdeset ljet star clovek, koj je preko dvadeset ljet zvršaval vu Prikourutu vu jednom grčom blatnom Loirentu zvanom selu sve-deničku čast, — mešu služiti se bil spraval i kad si je započel svoju jutrašnju opravu oblačiti, ravno vu istom hipu stupi vu sobu njegovu Gotthard pater, koj je cirkvenu službu zvršaval, nakloni se pred njim.

Raimond Andrie želi se prečastnim gospodinom spominati.

— Nek dojde nuter, veli navadno abbé Zatim na hitroma popravi još nekoje malenkosti na svojoj opravi, vu red složi na složi na stolu simo tamo razmetane svoje knjige i dostojno obrne se vu hižu dojdudemu mladomu cloveku:

»Dobro jutro gospodin Raimond kakov veter je vas donesl k meni?»

Ovaj zapitajući mladi clovek okolo 28 ili 30 ljet je mogel star biti. Takove visine

je bil ravno kak abbé, njegov obraz i njegov pogled je vu vsem bil spodoben k njemu tak, da vu prvem trenutku ves zručuden postane abbé. Mudre oči je imal i bistré. Srdačno je pozdravil abbéa, zatim pako počel je govoriti:

— Gospodina Breteau-a vu igranju orgulah došel sam umestiti. On je već od 4 ljednov betežen, oprostl me da nek mesto njego zvršavam. Da bi mi izvolili dopustiti prečastni.

Tak, vi bi želeli mesto Breteau orgulara zvršavati? Dragovoljno privolim. Da pače danas i vre morete igrati vu cirkvi. Vi dakle razmite igrati?

— Nekajmalo.

— Gdo vas je vučil?

— Nigdo tojest od samoga sebe sam se bil navčil. Moja mila majka bila je velika ljubiteljica muzike, drugač ja nebi bil došel nato.

»Meni se tak setja da je vaša draga majka već vumrla?»

Neg, da?

Četrinajst ljet sam bil star kad sam nju izgubil.

»A dragoga svoga oteca?»

Vnogo ljet prvlje.

»Vu takovoj mladosti bez oca i matere biti. Ah moj sinko ovo je do isto težko i vngno. Ovo nit nisam bil znal: Za kratko vreme sve želim znati od vašega življenja. Mene jako sliši znati. No sad nas zove dužnost, duže neli rad da bi načekivali na nas, koji su na pobožnost simo došli. Vi pako požurite se takaj k orgulam. Gotthard predaj ključe ovomu gospodinu. Još jednu reč dragi gospodine Raimond. Pri pater i pri lte, — izvolite malo tihije igrati, zbog moje astme, ar drugač vas nebi mogel dostignuti.»

— Nek samo na me pustiju.

Prečastni, sve će dobro biti . . .

Kad je taj mladi clovek ostavil segreštju, Geurange abbé popravi na sebi belu mešnu rubacu i s malim šeregom napolil se je vu cirkvu. Naprvo je išel pater Gotthard vu beloju svilnoj kapi srebernim razpelom, za njim su išli dva ministranti, koji s velikimi drvenimi cepeli ne vugoden tropot su načinili po cirkvi. Za njimi je onda bil išel abbé Stihoma je koračil s ve-

Ona dalje: »Zatim u jedanast sati bila je sednica theosophskog kluba, a u pol dva najst sati sam bila u dogovoru sa članovi za popravljenje umornikah i ubojicah iliit ljudomorcev. Konačno sam u dvanajst sati sa gospodjom Klisurkom zajtrekovala i tu smo se dogovorile, da ćemo drugi mjesec u Silbererovom balonu preko Balatona u Austriju putovati!»

— »Vrlo liepo!« — vpadne opet muž.

Ona dalje: »Popoldan smo morale u theater k probi, a poslie probe smo se opet sastale kod gospodje Borkovice, gde je opet gospodja Patelka predavala o ledu, koj se valjda u mjesecu nahadja!»

»A, to je izbilja zanimivo!« — vpadne joj muž.

Ona dalje: »A onda sam okolo pete ure išla domov, pak tu pred našom kućom našla jednoga liepoga dečeca, koj se je kamenjicem igrajući nahitaval. Morala sam ga kušnuti, tak je bil ljubezan! Da samo znam čiji je?»

»Jeli je imal plave lasi?« — pita moderni muž.

»Je!« — odgovori moderna žena.

»I modre oči?« — opet muž.

Žena: »I to, osobito liepe modre oči.

Muž: »A oblečen je bil u zama zani poraderani reklec?»

Žena: »Je, je, u odurni reklec.»

Muž: »Onda je to diete naše, naš Gjurek!« . . .

Dobar odgovor.

Već sam jedan krat u Murakózu pisal o jezuiti patru Roh-u, kojega — sam u šestdesetih godinak osobno u Insbrucku u tirotu prodekuvati ćul, te sam iztaknul njegove vrline u znanosti i njegovu originalnost u govoru. A sada mi evo opet dohadja na pamet jedan njegov originalan odgovor, o kojem se je puno i velikim smiehom tija po bavarskoj govorilo.

Pater Roh ako je komu lectiu dal, tak je ista bila zasolena i zapaprena; lectia je bila kratka i dobra uvijek, te je on šnjom znal čavla baš po sredini glave lupiti, kak se ono veli.

Jednoć je jedan šnajdar, koj je u svom

stanu otvoril šnajderskoga štacuna, anda tobože nekaj bogatiji od drugih šnajderah, došel sa Patrom Rohom u spomenek. Šnajdar se je radi svog štacuna i tobož nekakovog bogatstva kak takaj radi toga, jer je on tobože finiji šnajdar, koj liepše po modi svi dela nego drugi, dal francezki nazivati:

»Marchand tailleur,« i taj napis je na svojem cimeru imal. A kak svi bedaki, tak je i ov bedak šnajder postal liberalam, jer je to danas nobel! — Ov anda nobel liberalan šnajder je misli, da je patru Rohu dorasel, pak mu je jednoć rekel, kad je bil baš govor o spovedi: »Meni kakti izobraženomu i pametnomu čovieku to nikak najde u glavu, zakaj bi ja u spovedi, klečeć pred popom moral reći: »ja nevoljni griješnik, spoviedam se i t. d. kadipak znam da i on pop nije nikaj drugo, nego »nevoljni griješni čoviek« kak i ja, ako ne i još gorji.»

Pater Roh mu je glavom kimajuć povladjival i pravo daval, a onda rekel: »Pak tomu je lahko pomoći, iz pustite »nevoljnoga griješnika,« pak pričinite svetu iz povied riečmi: »ja vetrenjasti oholi šnajder, spoviedam se i t. d. pak bu dobro!« —

Šnajder se dalje sa patru nije hotel pripraviti! —

Em. Kollay

Kaj je novoga?

Nepoznata samo ubojnica

Vu Budapeštu iz tak zvanoga železnoga mosta je ove dane poslie podne jedna visoka belopotna puca vu Dunaj skočila. Črna oprava bila je na njoj. Nisu nju mogući bili van potegnuti.

Imenuvanje.

Presvetliji kralj je Horvath Csongora prilockoga kr. kotarskog sudca vu Pečuh za kraljevskoga pravdenoga stola sudca imenuval.

Kadu slugu prodekuje.

Od Sir Richard Tangje glasovitoga angleskoga popa šalnu anekdotu javi jeden angleski novinar. Kada su nove cirkve po-

svetilište bili obdržavali, na probu je činil prodešto pred svojim slugom:

— Je li se dobro čuje moj glas James? — pita Sir Richard Tangje.

— »Jako dobro« — odgovori mu sluga.

— Sad si premenimo mesta.

Hodi sad ti simo gori na prodikalnicu ja pako sedem si med klecala. Prodekuje nekaj.

Sluga potajno se nasmeje gori stupi na predikalnicu i počne na sledeći način prodekuvati:

— Već dva meseca ima tomu, da moj gospodar nit jednoga krajcara nije platil moje službe — jeli ste dostojali čuti.—?

— Ni sam — veli pop i odide vu miru kak on, koj zna da sve vu redu ima.

Dečinja zaljubljenost.

Iz Zagreba telegrafiraju, da tamo stanovučega Sek Šandor varaškoga inženira dvadeset ljet staru ćerku po imenu Olću ove dane vu vrtu Revera Ferenca glasovitoga pevača šestnajst ljet star njegov gimnazišta sin s flobert puškom jena nju strelil Puca sad vumira. Zaljubljeni gimnazišta pako po včinjenoj napadnosti vu zimicu je opal i od onoga vremena bez pameti vu posteli leži.

Areštanta prikaz.

Od vnego svakojačkih prikazov, koje car za ovo vrème dobiva ljetos najbolje razveselil od jednoga iz Šiberije areštanta poslani prikaz. Ovaj prikaz nije drugo nego jedan veliki lešnjak, vu kojega unutrašnji strani je jedna mala šaktablica s figurami skupa položena, koje on s velikom kunstom iz kosti napravil. Siromaški sužnik više mesec danah delal je ovoga prikaza. Ovaj pazljivi areštant pričasu bude pomilovanje dobil od cara.

Iz kandidacije izpušćeni kardinal.

Iz Rima pišeu sledeće šalno pripećenje: Šad ne davna na obdržavajućem konsistoriumu glede kandidalov imenuvanosti vu Rimu stanujući kardinal po imenu Adami je takodjer bil kandidirani. Adami je seguren bil o tom, da bude imenuvani i radi toga već dobro naprvo vzel je iz a-

likom zmožnostijum Kad je stupil vu cirkvu, svi nazočni su se gori podigli iz klecalah i dostojanstveno gledali su na njega. Raimond je iz leve strani sedel pri orgalih, koje su bile čisto male i koje je jedna pobožna gospa prikazala onoga sela stanovnikom. La Four Sauvage grofica se bila ona zvala i koja je jako vno go trpela vu svojem življenju.

Malog srebernog zvončeka klinkanje, s kojim je mali Peaudure pekoskoga meštra jedini sin, kad je bi započel zvončiti, znamenovalo je, da se je započela sveta meša.

*

Abbé kad si je doli pokieknul, taki je spazil, da je danas ne on gospon svoje misli. Najprije je misli na mladoga Raimonda, koj pred šestimi meseci bil je vu rikourtu, gde ga nigdo ni bil poznal. Pogodil je sebi jednu malu sobicu, vu kojoj je cele vure vu samoći premišljavajući sedel i med tim se vno go vučil na jeden izpil iliit ekzamen položiti. Ov Raimond je premišljaval abbe, je jeden fini, pošteni i marljiv mladi človek, koj po nedeljah nigdar nije zamudil svetu mešu.

Mozbil kakovo osobito pripećenje more za njim biti.

Pak si je na svoje lastovito življenje misli. Njegovu dugonevoljno puno nesreće življenje stalo je pred očima njegovimi. I videl je vu njem suda, koj je njega trapil i nigdar ga ni bil ostavil. Ako prem s celom svojom mogućnostijom je natom nastojal, da svoje molitve ni samo jedino s vustmi, nego iz čiste duše je zvršaval. Ah ono milo i nesrećno pripećenje, koje spomenek nit ponoći niti po danu ueda njemu počinka. Sprevdaja njega kad ide vu cirkvu k božjemu oltaru i onda mu sedne na njegova prsa i ramena i tišči njega.

Pri domu se pripetilo svojih roditeljev stanu na Loire bregu.

Tam je zagledal ono gingavo stvorjenje: Ceciliu, koja črez tjeden dvaput je došla k njim, da njegovu sestru Madeleinu, na klaviru igrati podučava. Vu prvim trenutku se za ljubil vu nju. Njezino ljepo telo, belopotne lasi i previdljive modre oči Glasa pako kakti srebernoga zvonca oštro i vugodnu zvorjenje, ako pako je popevala, svetca je videl človek pred sobom.

Jeden večer pred sunčenim zahodom

sprevdajal je nju po orsačkim putu — onda su valovali jeden drugomu svoju ćutljivost. Setjal se je još dobro na ono mesto, gde se je ov pripetilo. Poljeg jednih železnih gatrov, gde su črlene ruže žalostno uagibale svoje glavice i vugodno dišale jesu. I za tim kesnije . . .

Ah, Cecilia je samo osemnajst let stara bila, on pako dvadeset. Oh dragi gospodine bože, je zdehnul abbé, pretiraj od mene ove setjanosti. Badava si je ruke družgal, badava je rekel »dominus vobiskum« na kojega je mali Peaudure s »et kum spiritu« odgovoril, setjenosti su ga vno go bolje trapilo nego kad drugda. Nakanu je imal, da si pucu za ženu svoju vze, nego njezini roditelji sve su vučinili, da priprećiju njemu ovu nakanu. I tim je na jeden put nastalo Cecilie.

S velikom zalostjom su nju vu Anglesku odposlali.

Jedno celo leto je bila vu stranskoj zemlji, doklam se nazad povrnula, roditelji njeni su bil' već spomrli, sestra njezina je pako vu klošter otišla, ona pako je sama ostala s velikom tugom i zalostjom.

Ah ova samo za ostavljenost, kak je

rendu jednu lepu palaču i kardinalsku op-
ravu si je takaj dal načiniti. Papa je ovo
nekaž zeznal i za kaštigu je Adami-a iz
kandidacije van izbrisal. Kad je zatim po-
sle toga po najprvoj priliki Adami k Papi
na audienciji došel papa k njemu prijatelj-
ski ovak veli:

— Znaš li moj sinko, ti još mladi jesi
Adami je sad star minul 73 ljet. Ravno
zato još moreš čekati do dojduega ili pako
za onim obdržavajući konsistorium.

Nadjam se, da nebudeš si za preveć
vnogo držal za onu palaču arendu, koju si
jesi pogodil.

Beštalska matl.

Na redarstvo već od oktobra meseca
iztragu drziju proti Nakman Mihalja vdovici
rodjenoj pako Obratko Katarine. One biže
stanovniki gde je ta težakinja s Sterc Ferenc
28 ljet starim težakim muškarcom stan-
ovala, tužbu podigli su proti njim, ar su
malu 10 ljet staru čerku hoteli uništiti. Re-
darstvo je započelo istragu, vu kojoj bilo
je odlučeno da Šterc Ferencz nakani
si za ženu vzeti Nakman Mihalja —
ženu, koja je sad vdovica. Nego naj-
mre tim načinom, da žena s prvim mužom
narodjenu deset ljetošnicu i po imena Ma-
ricu pol ljeta staru čerku zapravi. Žena je
posluhнула težaka reči i ma, u svoju čerku
na lačni remen obesi. Hižni stanovniki na
sreću spazili jesu i odrežuju remena. Re-
darstvo je radi ovoga nečemurnoga dela
Sterc Ferencza skupa s Nakman Mihalja
vdovicom prišlo i vu kraljevskoga suda
rešt odegnalo.

Zgrabljivi beteg vu čakovečkom kotaru.

Vu Felsővidafalvu i Dravaszentivanu
vu jednim dvoru jesu zgrabljivoga betega
vpamet vzeli med rogogatom marhom, radi
toga izvan opomenutih dveh obćinah još
takaj i žnjihovimi susedski obćinama za
jedno najmre Zalaujvar, Tótfalu, Štefanec i
Felsőpusztafa obćinah do 40 danov niti
konjsku, niti pako rogatu marhu vu tuđe
zemlje nije slobodno pošilati.

njega preganjala za njegovom dragom. Više
mesecov je iskal svoju Ceciliju. Nego badava.
Za pet ljet potlam na zadnje vu velikoj
dvojnosti je zavedil, ovo da za ono vreme,
kak su se bili raztali, Ceciliji se jedan sinek
bit narodil. Imala je dakle i sine takaj, pak
niti sina niti matere nije mogel najti. Blizo
je već bil ponorost i onda se odlučil, da
svoje zavljenje Bogu alduje. Danas je ravno
dvadeset i pet ljet tomu. Ako prem ove
sve setjenosti velike tuge zavdale su abbe
u, ipak ja zato snajveškom pazljivostjom
zvršaval službu bozju. Sad ga osupne jedna
vugodna lepa popevka od orgulah strani.

Raimond je bil novi orgular. I čim je
jača i glibša bila popevka, tim je veći po-
činak i blaženstvo nastalo vu duši abbéa.
I vu sebi stihoma počel je popevat on ta-
kaj. Abbé-u se tak činilo, da bi on već čul
ovu popevku. Ah jako davna je već moglo
ovo biti, mozbit čisto mali dečec je još za
ono vreme mogel biti, koj se svoje drage
matere na kolenuh bil igral. Za sigurno je
vre on čul, da pače je i popeval nju i na
pamet nju je bil znal. Kako su glasile reči
od ove arije? — Koga srdce moje tak verno
ljubi. — Ah nemre biti. Ipak je . Cecilia

Premešćenje

Sittner Maria priločke i Babucay Margit
balazfalvianske državne učiteljice minister
je menjbeno premostil.

Novi kralj.

Iz Belgrada telegrafiraju, da juniuša 14
dneva vu narodnom spravišću Srbija si je
za novoza kralja Karagygyevics Petra pro-
klamirala. Sina pako György hercega za
kraljica imenuvala. Lévíca 1888. ljeta od-
redjenu slobodu nazad zeli imati. Ovo po
5 vur dugo držanim spravišću potvdili jesu.
Po takvim načinom skupštine člani budu
se pomnožili, senatuš pako prestane biti
Karagygyevics je sada vu Svajcarskoj
zemlji.

Micsinał bred sudom.

Tako zvani Micsinał Mihaly poštarski
kućiš, koj je sad ni davna vu Budapeštu
do sto jezer poštarskih penez bil posvojil,
vlovili su njega. Kratko vreme je hasuval
ove peneze i kak se vidi, jako je šparal
žnjimi, ar nije više do četerdeset korun po-
trošil od njih. Bérci kapitan se odpelal bil
s Micsinajom vu Rakoškerestursku šumu,
kam je poštarske peneze zakopal, da nje
sobum vzeme. Po kratkem iskanju našli
jesu nje vu gombai zvanój šumi zakopane.
Na jednoga dreva kori s nožom znamenja
bila su načinjena. Peneze su onda sobum
vzeli i dimo odpeljali. Micsinaja pako vnoči
ob desetoj vuri vu rešt odegnali.

Živnih švercanje.

Čakovečki kotarski veliki sudec je jed-
no proglašenje van dal, vu kojem do zna-
nja stavlja, da iz Slavonije preko Austrije
guana živa rogovata marha za sverčanost
se preštimaavaju jeli od njih imaju pašuša
ali ne. Za budućnost dakle od svakog hr-
vatskog rogogatog živinčeta pašuši moraju
se na železnici po stvarnim vaćitelom pre-
gledati dati, ako bi se koj bez toga našel
dužen se pred kotarskim velikim sudcom
javiti, i dot čas doklam se istinitost ne
skaže, takovo marše na obćinsku pazljivost
bude se izručilo. Ova naredba po ovom
putu da je se na znanje takaj zato, ar ta-
kov, koj bi se proti ovoj naredbi ufal proti
stati, ili svercati, ne samo da bi maršeta

je popevala ovo, draga belopotna Cecilia na
Loire bregu onoga večera.

Orgulista je višekrat repetiral ovu po-
pevku jeden za drugim veselo i na frisko-
ma i abbé, kak da bi bil videl gngavu be-
lopotnu krasnu Ceciliju, kak ona ovu po-
pevku popeva. Ravno s onim načinom.
Ravno s onom dragotom i ljubavjum gla-
sila je popevka po cirкви. Kak si je mogel
priskrbeti gospon Raimond ovu popevku,
koju je već toga ima više ljet popevala bila
mala belopotna Cecilia? Kak se bil mogel
navéti tak izvršno i nefaljeno? Onda mu
se bila razvila pamet vu glavi. Dakle ovaj
mladi človek je sin njegov, kojega je on
iskal. Cecilije dete I na ova si je to misil,
da je Bog čudu učinil za volju govunje.

Službi božji konec bil načinjen i od
srebernoga zvončeka glas, lepo tiho polag-
ano razprestiral po zraku. Abbé kak je
klečal pred srebernim razpelom, njegovu
dušu najlepše i najblaženeše čuvstvo je
je bilo napunilo. Gori se podigel . . . nego
vu jednom trenutku kak je bil dugi, zrušil
se na zemlju .

Njegovi farniki, koji bili vu cirкви, svi
su sposkakali iz klecalah da vu pomoć pri-

bil kvaren, nego i kaštigi bude podveržen
zato jako pametno čini takov, koj s tako-
vom poslom ne barače i sam sebi kvara
ne zrokuje.

Horvatski puntari vu Medjimurje.

Tekućeg meseca petnajstogk dneva pa
noći vu Čakovcu na glavnim pijacu noāno
redarstvo je jednoga nepoznanoga človeko
prišlo i za njegovo ime da budu znala
gdo i kaj je pitalo, on nato sebe za Pola-
nec Filipa varaždinskoga stanovnika imenuje
Nato redarstvo njega oimo na puti, koja on
njim takaj i obečal je. Nego po polnoći ob
jednoj vuri opet se zezane žnjim redarstvo
i onda počne spitavati, da kuliko noćnih
redarov imade vu Čakovcu i kud su na-
vadni oni hodili i na nje pasku imati. Onda
su njega prišli i drugi dan zandarom pre-
dali. Pred zandari je tak valual da je on
iz Kisszabadke rodjeni, sad pako vu Budiš-
ćini vu horvatskom stanuje. Pókehodob po
takvim načinom nije bilo sigurno, da od-
kad je i nadalje su ga pri sebi držali. De-
vetnajstog ovog meseca pako pri tak zvanój
Hencsey oštariji bil je jedn človek iz hr-
vatskoga koj je iz jednim Dravaszentimihalj-
skim človekom skup sel, i od toga nastane
spomenek medju njimi, da kak je sad do-
bro ovu Horvatskom orsagu, tam sad nigdo
nezapoveda. Zatim još nato nagovarja mi-
hovljanskoga človeka, da nek ga odpelja vu
takovo mesto gde više megjimurskih ljudih
ima, i gde bi on mogućen bil pripovedati
od hrvatskih pripećenjah. Na dalje počne
zavezdati, da s kakovim miženjem jesu
prama hrvatskim pripećenjam. Nato mihov-
ljanski človek na znanje dade zandarom
onoga spomenka, kojega od njega čul je,
koji zatim toga tuđega človeka ob polnoći
prišlo jesu,

Na ratenju sebe za zagrebačkoga vino-
trgovca i da je iz Fiume rodjeni tak valuje
Vu jutro pako sve je tajil i reknel, da je on
pijan bil i nije znal, kaj je govoril.

Odgovorni urednik:

MARGITAI JOZSEF.

tečuju svojemu svetljeniku, koj je mrtvo
bledi, nego na licu se je bilo poznalo, da
najblaženešem veseljem leži na podu. I ni-
kaj mu nije bilo hasnilo . . . nikakova pomoć
nit nikakovo vraćto, abbé je bil povsema
mrtvev.

Gospodin Raimond nit za jeden tren-
nutak ga ni bil ostavil, postlual je okolo
njega na pomoć je bil, kad su ga gori zde-
gali i čul je, da još vu zadnjem trenutku
onu kratku popevku bil si je popeval.

Koga srdce moje tak verno ljubi.
Kad su već svi otišli odnut, on je još
tam ostal i neizgovornom velikom žalost-
jom i pomiluvanjem stisnul mu je oči nje-
gove.

I nije bil znal, da zadnju smovsku
dužnost zvršava.

Pisal: **Henry Lavedan**

M. F.

Legjobbajk saját nemükben a

MAGGI

élelmiszerek.

534 *—20

Minden család számára legnagyobb értékkel bírnak.

Maggi ízesítésre
minden leves-, bouillon-, mártás-
s főzeléknek stb.
meglepően jó ízt kölcsönöz.
Néhány csöpp elegendő.
Üvegesekben 50 fillertől kezdve.

CONSOMMÉ-TOKOK

táplálóleves készítésére
1 tok egy adaggal 12 f.
" két " 20 "
Egyszerűen, forró víz
rátöltése által, tehát
minden egyéb hozzáte-
tel nélkül, azonnal elő-
állítható.

FRANZIA LEVESEK

kétadagos táblákban dbja 15 fillér
Erődús, könnyen
emészthető, egész-
ges levesek, melyek
csupán víz hozzáátételével
azonnal előállíthatók.
19 különféle fajában.

Egy kísérlet meggyőzőbb mint bármely reklám

Minden fűszer-, csenmegereskedésben és drogueriában kapható.

T. cz.

Van szerencsém Csáktornya és vidéke t. kö-
zönségének nagybecsű tudomására hozni, hogy ed-
digi **üvegraktáramat** egy a fűszer-üzletem mel-
leti külön nyílt eladási helyiségre változtattam.

Üzletemben tehát ezentúl az **üvegszakmá-
ba** tartozó mindennemű árúk is a **legjutányos-
sabb árban kaphatók.**

Elvállalok továbbá úgy helyiségemben vala-
mint azonkívül is mindennemű üvegesmunkát, ja-
vításokat. Gyártok modern **kép-** valamint **tűkőr-
kereteket is**, melyeknek részletes mintái üzletem-
ben a nagyérdemű közönségnek megtekintés végett
rendelkezésre állanak.

Koresmárossok és vendéglősök hármikor pohá-
rakat és üvegeket olesó díj mellett kölcsönbe kapnak.
Szíves támogatásukat kérve maradok

kiváló tisztelettel 939 11—25

Todor R. utóda.

P. P.

Cast mi je obznaniti p. š. stanovnikom grada
Čakovca kao i okolice, da sem kraj mojega šta-
cuna još jedan drugi štacun s **glaznatom** robum
otvorit.

U mojoj **glazuti** dobjije se **sve za hval cie-
nu** prem **krémarske flaše, kupice** i drugo
glazovje.

Dale se kod mene dobjiju **sveti kipl** i svako-
jačke **zreale.**

Obloke i **kipe** takaj za hval cieniu u **rame
mećem.**

Krémari dobjiju kod svake prilike svaku
količinu **flaše** i **kupice** u posodu.

Sa poštovanjem

Tódor R. nasl.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett
intezetben (WIEN IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

**Az első Triesti Cognac párlati intézet (Destillerie.) CAMIS és
STOCK BARCOLÁBAN (Triest mellett) ajánlja beiföldi**

GYOGY-COGNAC-ját

mely francia módszer szerint készült és az általános ausztriai gyógyszerész-
egyesület kísérleti állomása ellenőrzése alatt áll.

~~~~~ 1/1 palack 5 korona ~~~~~ 1/2 palack 2-60 ~~~~~

Kapható: **CSÁKTORNYÁN.**

TODOR R.-utóda fűszerkereskedésében.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) a fent említett
intezetben (WIEN IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

Vevő ellenőrzés a os. és
kir. belügyi miniszterium
által jóváhagyott kísérleti
állomás és élelmiszerek
vizsgáló intézete által Wien
** IX. Spitalgasse 31. **

910 14—52.

Vevő ellenőrzés a os. és
kir. belügyi miniszterium
által jóváhagyott kísérleti
állomás és élelmiszerek
vizsgáló intézete által Wien
** IX. Spitalgasse 31. **

Alkalmi vétel!

Kessel áruházában

Fő-utca Hirschmann-féle ház, (a postahivatallal szemben.)

f. hó 7. vasárnap kezdődött
ruhaszövetek, cretonok és battisztek elárusi-
tása mélyen leszállított árak mellett.

Folyó év szeptember 1-től üzletemet a zárda-épület Neumann Albert-
féle helyiségbe helyezem át.

955 7—

Hatóságilag engedélyezett végeladás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy üzletem

teljes felosztása

miatt az összes raktáron levő áruimat, u. m. **női ruhakelmék, rövidárúk, vász-
nak, kendők, nap- és esőernyők stb. stb. különféle divatcikket mélyen
a bevásárlási áron alól minden elfogadható összegért** eladom.

Magamat a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlva maradok

Csáktornya, 1903. május 10.

kiváló tisztelettel

Neumann Albert.

951 8—

Gabona árak. — Ciena žitka.

I m.-máza.	I m.-cent	kor fill.
Buza	Pšenica	14,00 —
Zab	Zob	11,00 —
Rozs	Hrz	11,00 —
Kukoricza új	Kuruzza nova	13,00 —
» » ó	» stara	00,00 —
Árpa	Ječmen	11,00 —
Fehér bab új	Grah beli	20,00 —
Sarga » »	» žuti	15,00 —
Vegyes » »	» zmšan	15,00 —
Lenmag	Len	20,00 —
Bükköny	Grahorka	10,00 —

3442/lkv. 903. sz.

Visz-Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagykanizsai lakarékpénztár r. t. és csatlakozott társainak özv. Modrics Lukácsné szül. Svenda Mária pálnovecezi lakos elleni végrehajtási ügyében 1200 korona tőke s járuléka ki-elégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék, a perlaki kir. járásbírósg területén fekvő a pálnovecezi 53 sztkyben felvett 62 és 63 hrsz. ingatlanok együttesen 508 kor. kikiáltási árban mint becárban Horváth Ignác pálnovecezi lakos késedelmes árverési vevő költségére és veszélyére az

1903. évi július hó 27-ik napján d. e. 10 órakor

pálnovecz községházánál hivatalból megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10 %-át bánatpénz fejében letenni kötelesek.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság

Perlak, 1903 május 16 968

Fölhívás!

12 forinttól 15 forintig

készülnek műhelyemben renek szabású divatos férfifölönyök. Fölölök meretek után a legfinomabb gyapjaszövetekből

TIMÁR LAJOS

férfiszabó terme

Budapest, VIII., Gyöngyutya-utca, 9., I. em.

Vidéki rendeléseknél egy mintaruha mértékül beküldendő.

Vidékre ha 4 ruhát rendelnek egy helységben, odaküldöm utazó szabászomat divatos, gazdag posztóminta gyűjteményeimmel, bemutatás és pontos mértékvtel miatt.

899 14—*

Liliom-kenőcs

— Crème de Lys —

Gyorsan és biztosan működő, tiszta, nem ártalmas szer a szepölő, az arcz tisztátlansága, pattanások, májfoltok sat. ellen.

Ára a hozzátartozó szappannal együtt, ha a pénz előre beküldetik: **2 K. 20 fill.**

Megrendeléseket elfogad:

Riedl Ferencz

—Salvator—hoz címzett gyógyszerátára

Varazsdon.

957 5—20

Pomada od liljana.

— Crème de Lys —

Brzo i sigurno djelujuće, čisto neškodljivo sredstvo proti sunčaním pjegam (Sommersprossen) nečistoći lica kao prišćevom crvenilu i jetrením pjegam (Leberflecke).

Ciena sa k tomu spadajućim sapunom ako se novci napravo pošalju **2 kor. 20 fillira.**

Naruče prima: Ljekarna K' Salvatoru

Franje Riedla Varaždin.

Házeladás.

Csáktornyán a **perlaki**-utczában levő

288-ik számú ház

szabad kézből eladó. Bővebbet a tulajdonosnál

Szotsits Mihálnál.

964 4—6

Schicht-szappan

„szarvas“

vagy

„kulcs“

Jegygyel

legjobb, legkifodásabb s ennél fogva legnicsább szappan. — Minden káros alkotórésztől mentes.

Mindenütt kapható!

!! **Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht“ névvel és a fenti védjegyek egyikéül legyen ellátva.** !!

Értesítés.

A Zrínyi-külvárosban levő

olaj és szikvizgyár

alulírott tulajdonosa -- gyárából **részvénytársaságot** óhajt létesíteni. Résztvenni hajlandók bővebben értekezhetnek

Zelenko Rezső

gyártulajdonosnál

969 1—3

Hirdetések

felvételnek lapunk k

dóhivatalában.

Alkalmi vétel!

Kessel áruházában

Fő-uteza Hirschmann-féle ház, (a postahivatallal szemben.)

f. hó 7. vasárnap kezdődött
ruhaszövetek, cretonok és battisztek elárusi-
tása mélyen leszállított árak mellett.

Folyó év szeptember 1-től üzletemet a zárda-épület Neumann Albert-
féle helyiségbe helyezem át.

955 7—

Hatóságilag engedélyezett végeladás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy üzletem

teljes felosztása

miatt az összes raktáron levő áruimat, u. m. női ruhakelmék, rövidárúk, vász-
nak, kendők, nap- és esőernyők stb. stb. különféle divatcikket *mélyen*
a bevásárlási áron alól minden elfogadható összegért eladom.

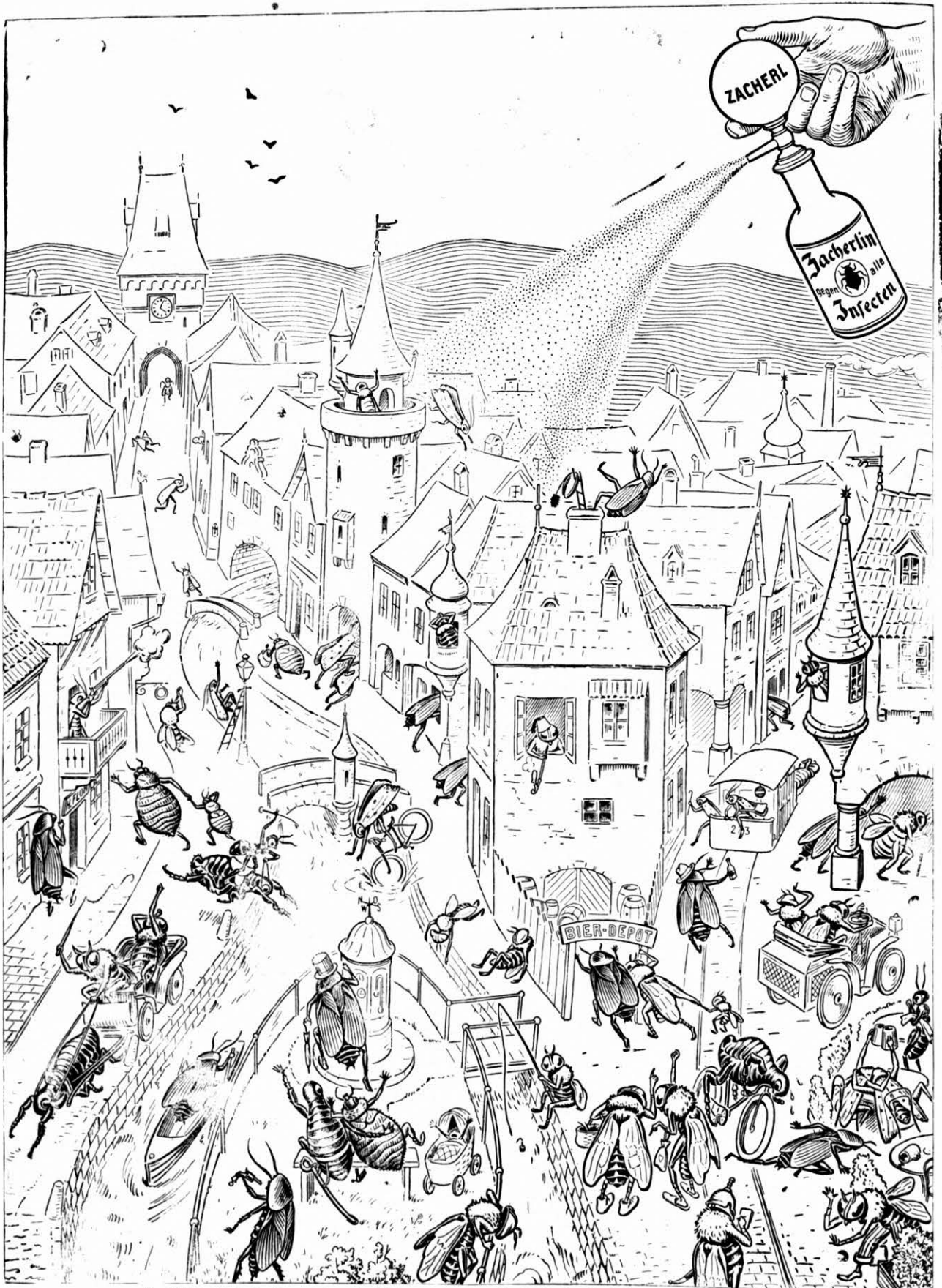
Magamat a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlva maradok

Csáktornya, 1903. május 10.

kiváló tisztelettel

Neumann Albert.

951 8—

Ha látlak oh Zacherl, a szívem is dobban
 De nem fogadlak el, ha kínálnak tokban.
 Tokban a mi van, haszontalan díb dáb;
 Attól ugyan nem döglik, se féreg, se a sváb.

Zacherlín üvegben! Ez az igazi szer!
 Legyen áldott a ki készít, százaszor és ezerszer
 S valahol függ a Zacherlín plakát:
 Ott kapható Zacherlín egész éven át.